

Od:

Wysłano:

Do:

Temat:

czwartek, 9 lipca 2026 13:35

Sekretariat DPP

Petycja/Wniosek o zmianę przepisów - absurdalny wymóg rozwiązywania zagranicznych umów o pracę przez stałych rezydentów w celu wypłaty emerytury z ZUS (art.103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS

UWAGA: Ta wiadomość pochodzi od zewnętrznego nadawcy - zachowaj ostrożność, szczególnie w przypadku linków i załączników.

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Departament Prawa Pracy

Zwracam się z oficjalnym wnioskiem o podjęcie działań legislacyjnych, mających na celu zmianę przepisu art.103 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W obecnym kształcie przepis ten uderza w obywateli polskich na stałe mieszkających za granicą, prowadząc do rażących absurdów biurokratycznych i stawiając migrantów w sytuacji wysokiego ryzyka prawnego.

Od wielu lat na stałe mieszkam w Wielkiej Brytanii, gdzie posiadam status stałego rezydenta. Tutaj znajduje moje centrum interesów życiowych. W wieku 65 lat nabędę prawo do emerytury z Polski (z tytułu wcześniejszych lat składkowych), podczas gdy wiek emerytalny w UK osiągnę dopiero w wieku 67 lat.

Zgodnie z informacją z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz aktualną linią orzecniczą Sądu Najwyższego (m.in.sygn.akt I UK 339/17), aby ZUS wypłacił mi wypracowane w Polsce świadczenie, muszę formalnie rozwiązać stosunek pracy z moim obecnym brytyjskim pracodawcą na przynajmniej jeden dzień.

Wymóg ten w realiach zagranicznych rynków pracy (w tym brytyjskiego) jest całkowicie oderwany od rzeczywistości i nosi znamiona absurdu z kilku kluczowych powodów:

- 1.Fikcyjność procedury: Przepis zmusza pracowników do przeprowadzenia fikcyjnego procesu zwolnienia i natychmiastowego ponownego zatrudnienia, co służy wyłącznie celom sprawozdawczym polskiego urzędu i nie niesie żadnej realnej wartości społecznej ani ekonomicznej.
- 2.Utrata praw pracowniczych w UK: W brytyjskim prawie pracy kluczowe znaczenie ma ciągłość zatrudnienia (continuous employment). Przerwanie umowy nawet na jeden dzień automatycznie resetuje ten staż. W efekcie polskie państwo - chcąc wypłacić mi moje własne pieniądze - zmusza mnie do utraty ochrony przed zwolnieniem, prawa do odprawy (severance pay) oraz innych przywilejów u brytyjskiego pracodawcy.
3. Niedostosowanie do statusu rezydenta: Osoba posiadająca status permanent residence podlega prawu kraju zamieszkania. Polskie przepisy emerytalne w agresywny sposób ingerują w zagraniczne , legalne stosunki pracy osób, które od dekad nie żyją w Polsce, co stoi w sprzeczności z ideą ułatwiania opieki koordynacyjnej.

Mając na uwadze powyższe, polskie prawo stawia emigrantów w sytuacji bez wyjścia: albo rezygnują z należnych im praw pracowniczych w kraju zamieszkania, albo polski ZUS zawiesi wypłatę ciężko zapracowanej emerytury.

W związku z powyższym wnoszę o odpowiedź na pytania:

1.Czy Ministerstwo dostrzega ten systemowy absurd i asymetrię w traktowaniu Polonii mieszkającej na stałe za granicą?

2.Czy planowane są jakiegokolwiek zmiany legislacyjne lub wyłączenia z art. 103a dla osób które udokumentują stałą rezydenturę i centrum interesów życiowych poza granicami RP, tak aby nie musiały one ryzykować utraty stabilności zatrudnienia za granicą?

Z poważaniem